

KİM NECƏ CAVAB VERƏRDİ

Təsəvvür edin ki, yazıcılarımızdan bəzilərinin evlərinə telefon zəngləri vurulur. Hamısında da nomrə səhv yığılır. Belə olduqda hərə öz xarakterinə uyğun necə cavab verərdi?

- Xalacan bura uşaq bağçasıdır?

Mirvarid Dilbazi:

- Ey gül balam, çiçək balam,
Şirin dilli göyçək balam
Sabah düz yığ nömrəni sən,
Bu gün ora düşməmişən.

- Bağışlayın, Əli Bayramov, 80- dır?

Əlfi Qasimov:

- Gözləyin, bu dəqiqə yoxlayım, deyərəm. Hə... Əli Bayramov... Nə 80-nin, nə də 81-in nəşriyyat planında yoxsan. 82-yə zayavka ver, baxarıq..

- Bu, 24-35- dir?

Gülhüseyn Hüseynoğlu:

- Mənim əziz, mənim hörmətli, mənim məhəbbətli oxucum, əziz, hörmətli, məhəbbətli oxucum mənim. Əfsuslar ki, siz istədiyiniz nömrəyə düşməmişiniz. Düşməmişiniz istədiyiniz nömrəyə siz. Əfsuslar... Əfsuslar... Əfsuslar...

- Əmi, qonşu otaqdan atamı telefona çağırın da...

Tofiq Mahmud:

- Mənim göyərçin balam, əvvəla uşaq günü münasibətilə səni və balaca dostlarını ürəkdən təbrik edirəm! Hamınız şən, xoşbəxt böyüyəsiniz. Vətənə, xalqa ləyaqətli oğullar, qızlar olasınız. Sonra... sən ora düşməmişən, bala.

- Allo? Haradı bu?

Əbülhəsən:

- Əzizim, bunun heç mətləbə dəxli filanı yoxdur! Qoy işləyək! Bilirəm nə soruşacaqsan: “Basqaldan İsmayılıya neçə kilometrdir?” Bilmirəm! Bilmirəm! Heç bilmək də istəmirəm!!! İnteresni adamlar var dünyada!,,

- Kimdir telefonda mənimlə danışan? Bıy! Nəriman qağa?! Gör haraya düşmüşəm ey. Namazdır.

Nəriman Həsənzadə:

- Ə, eloğlu, qadan alım, ay Namaz, “Zəng vuranda danış bir az, gül bir az...”

- Bura şərab zavodudur?

Qabil:

- Xeyr! Bura şair Qabilin evidir! Yekə kişisən, bir telefon nömrəsini də düz yığa bilmirsən! Nəsimi sən yaşda olanda dərisini çoxdan soymuşdular. Otboy ver. Mən Yardımlı ilə danışacağam. Sən də get poemamı oxu!

- Bağışlayın, mən hara düşmüşəm?

Məhərrəm Əlizadə

- Ə... mən nə bilim hara düşmüşəm? Qoysana qatığımızı içib, muskomediyamızı yazaq.

- Bura Həsəngilin evidir?

Hüseyn Arif:

- Həsəngilin deyil, Hüseynğilin evidir. Fərqi yoxdur, hamımız bir xalqın oğluyuq. Nə sözün var, de.

- Üzr istəyirəm, bura haradır?

Süleyman Rəhimov:

- Necə deyərlər, baxanda baxıb görürük ki, siz hələ istədiyiniz ünvanı neyləyirsiniz, axtarırsınız. Axtaran gec də olsa, yəni bu gün olmasa, sabah da olmasa, aylar da ötsə, illər də keçsə, qərinələr, əsrlər də dolansa, axırı neyləyər, tapar.

- Allo... Bıy!.. İlyas müəllim? Salam! Təsadüfə bax ey!.. Mən sizin “Valehlə Sarıköynəyin nağılı” əsərinizi təzəliklə oxuyub qurtarmışam...

İlyas Əfəndiyev:

- Ə, oxumusan, bə bayaqdan niyə demirsən, fikrim əladır?

- Danışan rəfiqəsidir, zəhmət olmasa, Reyhanı çağırın telefona.

Süleyman Rüstəm:

- Burda Reyhan yaşamır, yaxşı Süleyman yaşayır.
Xalqına işdə sədaqətli bir oğlan yaşayır.

Görməsəm də bilirəm, gül üzünü mən, gözəl
"Sən gözəllər gözəlindən də gözəlsən, gözəl"

- Bağışlayın... deyəsən, mən səhv eləmişəm, ora düşməmişəm...

Atif Zeynallı:

- Alə!.. Səhv eləmişən, özü də yekəsindən! Dolamısan məni?! Bir də çaşıb bura düşsən, xərək gətir, gəl meyidüvi apar!.

- Allo?.. Pardon! Nömrəni düz yığmamışam. Qəbahətimə görə üzr istəyirəm...

Xəlil Rza:

"Pardon" - əcnəbi kəlməsidir. Bu sözü işlətdiyinə görə 5 qəpik cərimə olunursan. Lakin səhvini vaxtında etiraf etdiyən üçün 10 qəpik mükafatlanırsan. Qazandığın 5 qəpiyi gəlib akademiya məndən ala bilərsən. İgid dilimizin saflığı uğrunda gələcək mübarizələrdə sənə uğurlar olsun! Çalış ölmə!